

BALLO BALLO New York

Jurij
KOROLEVSKIJ

OBSAH

- I. PRÍCHOD DO OBCHODU
- II. TELEFONÁT SO SAMMYM
- III. PRÍPRAVA VEČERE U ESTER
- IV. BRUTÁLNY LUIGI A HUSTÝ BORSČ V REŠTAURÁCII KATYUSHA
- V. PRÍBEH O NEKONEČNEJ SILE OČÍ
- VI. BRUNO NA KÁVE
- VII. PORADA SO ŠÉFOM
- VIII. BRUNO VRACIA KNIHU
- IX. ZAMILOVANÝ BRUNO
- X. VEČERA U ESTER
- XI. BENNY A DROGUJÚCI SENÁTOR
- XII. VÝŤAH HORE
- XIII. VÝHLIADKA
- XIV. VÝŤAH DOLE
- XV. BENNY A MARIANGELA V POSTELI
- XVI. BRUNO SA SŤAHUJE K RUSOM
- XVII. ŠÉF S LUIGIM PLÁNUJÚ POMSTU
- XVIII. ESTERIN ŠVAGOR FLIRTUJE
- XIX. BITKA NEVINNÉHO V METRE
- XX. RUSKÍ BOHATIERI A POZDRAV OD ĎÁĎU VLADIMÍRA
- XXI. PORADA U DONALDA, STUDENÁ NACISTKA A TEPLÉ MAKARÓNY
- XXII. U PÁPUŠKU MICHAILA
- XXIII. MAMA NESÚHLASÍ S BRUNOM
- XXIV. STRAPATÝ DONALD
- XXV. SAMMY VARUJE BRUNA
- XXVI. POLICAJNÝ PREZIDENT
- XXVII. ZÚRIVÝ RUSKÝ PES

XXVIII.LÁSKA

XXIX.OVÁLNA PRACOVŇA

XXX.VYHODENÝ MILENEC

XXXI.POSRATÝ ŠVAGOR

XXXII.NEMOCNICA – PSYCHIATRIA- ZÁVER

KAPITOLA I. PRÍCHOD DO OBCHODU

Tes Tes môžeš nám láskavo vysvetliť prečo sa neustále mrvíš, posúvaš nás raz na jednu stranu, v okamihu na druhú, vôbec ti neprekáža, že sa kníše celé auto a mi samozrejme s ním?! Šéfe ja viem, že mi nebudete veriť, ale ja za to naozaj nemôžem, veď to vidíte sám, sme tu natlačení ako sardinky v konzerve a akokoľvek sa snažím už to tu viac nevydržím, ja už chcem vystúpiť! Tes Tes obávam sa, že to budeš musieť vydržať a nechci ma vydráždiť ešte viac ako som, aj tak som už rozčúlený na maximum, tak rob čo som ti prikázal a sleduj tú prekliatu ulicu čo ak sa tu ten potkan zrazu objaví?!

Šéfe, tak tento zvýšený hlas si od vás skutočne nezaslúžim, sedím tu v tomto prekliatom aute od samotného rána, teraz je už skoro večer, ale hlavne odkedy si sem prisadli títo dvaja, nieže sa tu nedá dýchať, nedá sa tu vôbec vydržať, vy ten odporný prenikavý smrad vôbec necítite? Tes Tes už koľkokrát som ti hovoril, že nesmieš byť až takýto fajnový, veď doteraz nič zlé nespravili, dokonca som ani nepočul, že by ti niečo škaredé povedali tak čo zase vymýšľaš, to nevydržíš bez hádky ani jeden deň?!

Šéfe veď ani nemuseli, aj bez toho je tu ťažký vzduch a ten odporný Pupov zapáchajúci dych hovorí za všetko, fuj nedýchaj na mňa, Šéfe povedzte mu nech si tú veľkú hlavu otočí inam, inak odpadnem! Cibuľa, pravá talianska cibuľa, tomuto sa hovorí nefalšovaná vôňa domova, ak mi neveríš tak sa otoč ku mne ešte viac, ja ti tú vôňu nadýcham priamo do tváre a ty si to môžeš užívať plnými dúškami, s radosťou sa budem pozeráť na tú tvoju zadúšajúcu odvracajúcu sa papuľu.

Dosť ticho, nehádajte sa znova, nie sme tu ani pre hádky, ani pre zábavu, povedal som sledujte tú prekliatu ulicu, raz sa tu predsa musí objaviť, o chvíľu je večer, raz predsa musí prísť domov! Test Tes ty bez prestávky sleduj ten vchod, ak sa objaví nesmie ti ani na okamih zmiznúť z očí rozumieš mi, Lupo, Pupo vy dvaja sa pripravte, ak poviem teraz, tak bezhlavo vyštartujete, dobehnete ho a dotiahnete mi ho za vlasy k nohám, neberte ohľad na nikoho a hlavne na toho potkana, keby akokoľvek od bolesti zavíjal, okamžite ho riadne hodte o zem a ešte ho riadne aj dokopte do hlavy!

Šéfe, šéfe aj ja, lebo viete, že ja nie som na dlhé trate, ja som predsa obmedzený mojimi... Povedal som, že ty ho máš sledovať a nie utekať tak, prečo sa neustále ozývaš práve vtedy, keď máš byť ticho?!

Tes Tes my veľmi dobre vieme, že ty dobehneš iba na záchod, počuli sme, že aj to iba niekedy, väčšinou sa ti nepodarí ani to všakže, lebo tvoje tajomstvo, ktoré sa páči iba tvojej žene ti to nedovolí?

Ticho, teraz sa nehádajte, teraz je najdôležitejšie to, aby vám neutiekol, lebo ak vám ten malý odporný potkan utečie aj dnes, tak si ma neželajte, skutočne splním čo vám už tak dlho sľubujem a nezabúdajte na to, že sa práve teraz veľmi nevhodne bavíte o mojej sestre, rozumeli ste mi?!

Šéfe ja som hovoril, aby sme pri týchto sledovačkách menili autá, ale vy stále iba nie, že vraj netreba. Čo to tu teraz trepeš, aké autá, rád by som vedel ako ti teraz napadli autá, čo sem teraz pletieš takéto nezmysli, ty potichu rob čo som ti prikázal a myslenie prenechaj láskavo na mňa, ja som tu šéf!

Šéfe no ako chcete, ale Bruno už naše autá pozná všetky, podľa mňa neprichádza, ale práve

odchádza, vidíte práve teraz mi s úsmevom máva a myslím, že rýchlym krokom sa ponáhľa niekam preč, aha tamto je, tak už mi konečne veríte?!

Von, von, rýchlo za ním, špina, špina jedna, prineste mi ho živého, prisahám, že ak vám aj dnes ujde vybijem si všetku zlosť na vás a na dnešný deň nezabudnete do konca vašich životov, dnes večer vám všetko spočítam, ak vám ujde tak z vás posťahujem kožu a budem vás mučiť až kým sa nezbláznite! Šéfe tu to máte, ja som vám to hovoril, ale vy stále...

Ticho, ticho, už mi idete všetci riadne na nervy vy neschopná banda, no počkaj, ja mu dám neposlúchať, ja mu dnes raz a navždy vysvetlím komu patrí táto štvrť, čo štvrť, celé toto mesto, no len počkaj ty sviňa jedna nepoddajná, prisahám, že predomnou si dnes utekal naposledy! Šéfe ja si ale stále myslím...

Ticho, ja chcem svoje peniaze, sú to iba moje peniaze, moje, moje, pýtam sa, to chcem až tak veľa?! Ja šéfe, povedal ste že mám byť ticho, tak ja teraz neviem či vám mám odpovedať, alebo mám byť... Dotiahnite mi ho k nohám a ja z neho do rána urobím najposlušnejšieho otroka na tomto svete! Kde je, stratil sa mi, Lupo ty ho vidíš, lebo ja nie, no tak kde tak rýchlo zmizol ten odporný potkan?!

Brat môj to nehovor ani zo srandy, lebo šéf nás oboch na mieste zmrzačí, zničí nás, zničí!

No tak kde je, pýtam sa ťa kde je, nemôžeme sa vrátiť bez neho, musíme ho nájsť, hľadaj!

Brat môj ani ja ho nikde nevidím, poďme tadiaľto, nazrime do každého obchodu môže byť iba tu, kde inde by sa tu skrýl, tu sú iba obchody, jedine, že by sa zamotal medzi nakupujúcich, rýchlo hľadajme! Ester dieťa moje milované podľa mňa je už čas na to, aby sme začali upratovať, pobalíme sa a pomaly zavrieme, aj dnešný deň je úspešne za nami, aspoň pomôžeme tvojej mame s varením, vieš ako sa vždy poteší, keď sme pri nej, keď neostane na všetko sama, no tak čo povieš, pomaly pôjdeme?

Babička moja čo chceš upratovať, veď za celý deň tu bolo sotva desať ľudí, na prstoch by som ich vedela spočítať, podľa teba je tu neporiadok, jediné čo nás môže ako tak potešiť je, že sa ešte celkom dobre predávajú staršie vydania, ešte že ich máme.

Dobre dieťa moje, tak ja si idem rýchlo urobiť ešte jeden čaj, vieš, že mi vždy pred cestou domov dobre padne, v tých vagónoch metra je vždy tak chladno, čo povieš urobím aj tebe?

Nie babička ďakujem, nerob si starosti, pokojne si ho pred cestou vychutnaj, ja zatiaľ dorobím tieto papiere, rýchlo dám predajňu do poriadku a ako hovoríš, môžeme ísť pomôcť mame s varením.

Ester, ty vieš aká som nešťastná keď vidím tvoj smutný výraz tváre, ty vieš ako ťa mám rada, preto to už dlhšie nevydržím, ja ti to musím povedať skôr ako sa to pri večeri dozvieš od svojej mami, som o tom presvedčená, že túto tému otvorí a ty najlepšie vieš, ako ťažko ju potom zastaviť.

Babička moja začínam mať strach, veľmi dobre ťa poznám a keď začneš týmito slovami, desí ma čo i len pomyslenie na koniec tohto rozhovoru, sľub mi prosím, že to nebude končiť menom Jákob.

Dieťa moje práve toto ti sľubiť nemôžem, on totiž pred pár dňami volal tvojej mame a ponúkol sa, že sem bude vodiť turistov, vraj nás obchodík je ako vystrihnutý zo starých filmov a on sa už postará o to, aby sme z toho všetci profitovali, vraj sa budeme mať ešte lepšie ako v najlepších časoch.

Babička nie, len to nie, obidve vieme, že toto je iba obyčajná zámienka, aby sa ku mne priblížil a zapáčil sa mame ešte viac, už nevie čo si má vymyslieť len aby sa votrel do našej rodiny, prosím ťa sľub mi, že to nedovolíš, prosím, prosím.

Ester dieťa moje ty najlepšie vieš, že som v myšlienkach stále pri tebe a či sa ti to líbi alebo nie, ty neustále zamestnávaš moju myseľ, prosím ťa nemaj strach ja už niečo vymyslím, veď ty si moja najmilovanejšia, tak tu už neseď takto potichu, neuzatváraj sa vo svojom vnútri so svojimi myšlienkami až tak hlboko, že ma ani nepočúvaš, no tak dieťa moje milované veríš mi a odpovieš mi už konečne?

Babička moja ja už neverím ničomu, ja už nechcem, ja už nevládzem bojovať s týmito každodennými nástrahami, ja sa chcem venovať iba tomuto nášmu obchodíku bez cudzej pomoci, hlavne bez jeho pomoci, pozri trocha som počítala a vidíš, tu, presne tu si to pozorne pozri, naša budúcnosť skutočne nie je najlepšia preto musíme niečo vymyslieť, ale sami, iba mi dve!

Dieťa moje vidím, že si celá zronená tak ti musím znova pripomenúť, že pri svojich výpočtoch nikdy nesmieš zabúdať na svojho dedka, vždy si musíš spomenúť na jeho úsmev pri večeri, keď ma pohladil po vlasoch a spokojne mi pošepol do ucha, žena moja dnes bol dobrý deň, neprerobil som a nie tu sedieť zamyslená až tak veľmi, že si ani nevšimáš či náhodou neprišiel ďalší zákazník.

Nikto neprišiel babička nikto, ale ako počítam, tak počítam, keď každý mesiac poctivo zaplatíme všetky účty a ešte aj to prekliate výpalné, tak nám ostane ako tak na naše veľmi skromné prežitie.

Ester moja spomínaš si na to ako si sa večer čo večer tešila tomu, že je deduško pri tebe, už si zabudla ako si mu sedávala na kolenách a na jeho slová, že hocaký malý obchodík je lepší ako veľká lopata? Nie nezabudla babička moja ako by som mohla, stále mám tie jeho slová pred očami ale...

Áké ale dieťa moje, za všetko čo máme vďačíme iba tomuto obchodíku na to nezabúdaj, aj tomu, že sa nám tvoj deduško každý deň mohol venovať a byť s nami tak často ako to len bolo možné.

Ja viem babička moja, prepáč iba ma ubíjajú myšlienky čo budeme robiť ak ho náhodou stratíme.

Dieťa moje neviem prečo, ale v tomto smere som akási kludná, ty vieš, že v poslednej dobe som mala rôzne pocity, ale toto som nepocítila ani raz, skôr naopak, neviem to vysvetliť, ale akoby som niekde v diaľke videla riešenie nielen našich, ale aj riešenie cudzích starostí, rozumieš mi, že áno?

Rozumiem babička, ale ja to už nevydržím, vidíš, že keď mu to nevychádza tak ako si to naplánoval vždy vymyslí niečo nové a mama mu to všetko verí, ja ho nemilujem, nie že ho nemilujem, ja ho nemám rada ani ako kamaráta, je mi odporný, ja sa s ním nedokážem ani zhovárať a už si vôbec nedokážem predstaviť to, že by si vedľa mňa ľahol do postele a dotkol sa ma, babička čo urobím ak náhodou, babička moja milovaná nikdy ma neopusti, rozumieš nikdy!

Myslela som si, že toto je dôvod tvojho správania, ale dieťa moje ja ti sľubujem, že sa s tvojou mamou dnes večer pohovám, nemaj obavy ja nikdy nedovolím, aby ťa do niečoho takého donútila!

Babička prepáč mi to, ale vieš aká je mama, donekonečna bude trvať na tom, že Jákob je tá jediná najsprávnejšia voľba, lebo je hlboko veriaci, starostlivý a pre ňu je najdôležitejšie, že je náš!

Ester moja neplač, o chvíľu ideme domov, ako pôjdeš po ulici takáto uplakaná, ako nastúpime do metra, vieš, že všetci sa na nás budú dívať, no tak ukľudni sa trocha prosím a vypočuj ma.

Babička na kolenách ťa prosím, ja sa nechcem presťahovať do severného Brooklynu, babička zachráň ma prosím, veď ja sa už neviem na nič sústrediť, ja už v každom mužovi vidím iba nepriateľa, k úplne neznámym cítim iba odpor, už sa nedokážem s nikým ani pekne pohovárať, babička ja sa radšej...

Dieťa moje nestážuj mi to ešte viac, vieš stále premýšľam nad tým, či som pri Säre neurobila chybu a ustúpila tвоеj mame, keď som súhlasila s tým sobášom, ja sama neviem či som urobila dobre.

Čo máš na mysli babička, prepáč, ale teraz sa neviem celkom sústrediť na to, čo mi chceš povedať.

Dieťa moje predsa to, že som súhlasila s tým, aby sa vydala za toho ovplyvniteľného hlupáka, no len sa pozri ako to dopadlo, v poslednej dobe je to iba horšie a horšie, sama to vidíš, nikdy nie je doma, všetko na svete je mu prednejšie ako vlastná rodina, aj úplne cudzí ľudia a všetko ospravedlňuje iba tou svojou hlúpou prácou, takto som si to veru nepredstavovala ani v tom najhoršom sne!

Babička ja viem, že ona ťa nebude počúvať, dobre ju poznáš, donekonečna bude trvať na svojom až kým to nedosiahne, kým sa sama nepresvedčí o svojej pravde a nebude sama so sebou spokojná, až potom sa ukľudní.

Tak dosť, zabudla si na to, že ešte stále je to moja dcéra a tentokrát urobí len to, čo jej poviem ja?!

Babička moja skutočne si myslíš, že sa nechá obmäkčiť, vieš ja už od života nechcem nič, prosím ťa zachráňme tento náš malý obchodík a nikdy ma neopustí, mne je tu s tebou dobre, mne to skutočne stačí babička moja milovaná, ver mi ja už žiadneho muža v mojej blízkosti nechcem ani len vidieť.

Dieťa moje teraz sa ukľudni a nechaj to na mňa, ja už viem čo spravím, ver mi všetko sa na dobré obráti.

Babička ja už chcem iba teba, môj život sa pre mňa už dávno skončil, ja nič nepotrebujem a ani nechcem!

Dieťa moje čo to hovoríš, príliš mladá si ovdovela na to, aby si sa uzavrela do seba, aby si už od života

nič nečakala, celý život máš pred sebou, pozri už sa pomaly stmieva, teraz pekne zamkni, v rýchlosti skontroluj či tu niekto náhodou nezabudol sám seba, idem sa obliecť a pomaly pôjdeme domov. Dobre babička moja, ty vieš, že už verím iba tebe, taká som rada, že ťa mám, veľmi ťa ľúbim. Počkajte nezamykajte, počujete otvorte, okamžite otvorte tie dvere, prečo znova zatvárate tak skoro veď ešte nie je ani večer, otvorte, počujete, okamžite otvorte my ideme dovnútra, prikazujem vám aby ste okamžite tie dvere otvorila, lebo to trpko oľutujete, počuješ ma otvor tie prekliate dvere! Nekričte a nebúchajte nám na dvere veď výpalné sme vám zaplatili minulý týždeň, prečo ste znova tu, čo od nás chcete, prečo nám nedáte pokoj a neustále sa sem vraciate a drzo nás tu otravujete?! Teraz sme neprišli pre výpalné, teraz hľadáme jedného muža, ihneď otvorte, sami sa musíme presvedčiť či sa u vás neskrýva, otvorte ideme okamžite dnu, počujete otvorte, je veľmi nebezpečný! Tu už nikto nie je, všetci už dávno odišli, obchod je prázdny veď to vidíte sami, ja sa vás bojím a neotvorím, choďte okamžite preč, lebo na vás zavolám políciu, babička rýchlo pod sem prosím! Ako myslíte, veď my sa vrátíme a isto už teraz veľmi dobre viete, že sa vám to nebude páčiť! Nechaj ju teraz, vidíš, že tam nikto nie je, pod ideme, rýchlo prehľadajme ostatné obchody, lebo ani si neviem predstaviť šéfovu tvár keď sa vrátíme bez neho, kto pred neho predstúpi ako prvý? Ester čo sa stalo, na chvíľu sa vrátim dopiť si čaj a hneď takýto krik, kto to bol, kto to tak kričal?! To nič babička už našťastie odišli, to boli iba tí tupci čo sem chodia po výpalné, vraj niekoho hľadajú, niekoho nebezpečného a nasilu sem chceli vojsť, chceli to tu drzo prehľadať, radšej to sama rýchlo ešte raz poriadne skontrolujem.

Ukludni sa dieťa moje, veď sa stále trasieš, Ester moja ja tomu nerozumiem, veď tu máme dokopy tri pulty, kto by sa už schovával medzi starými knihami a vraj nebezpečný, čo sa to s týmto svetom deje, aj títo, už nevedia čo by si vymysleli len aby bez práce prišli k peniazom a najlepšie ihneď?! A vy ste kto, vystrašil ste ma, prečo tu čúpíte, čo tu robíte veď už máme zatvorené, ako dlho ste tu, vy ste nás počúval, veď vy ste zadýchaný ako keby ste utekal, okamžite idem zavolať na vás políciu! Nie prosím nie, nevolajte, ja nie som nebezpečný, to všetko je vymyslené, verte mi prosím všetko je inak, prepáčte ja nie som ani vrah, ani zlodej a už vôbec vám nijako nechcem ublížiť, verte mi prosím. Tak čo tu robíte, odpovedzte mi keď sa vás pýtam, to ste vy, to vy ste spravil tým ľuďom niečo zlé?! Nie, nie, prosím vás nekričte, mýlite sa, ja som nič zlé nespravil, verte mi ja vám nechcem neublížiť, to isto nie.

Tí čo tu búchali na naše dvere naháňali vás, pred nimi sa všemožne skrývate v našej predajni však?! Nie, nie iba sa mi šnúrka na topánke rozviazala a skoro som spadol, veď to poznáte, teraz si ju... Hej vy pán neznámi a nanajvýš nežiadúci nerobte si z nás žarty, lebo ak si budete aj naďalej takto odporne vymýšľať prisahám, že vás touto veľkou knihou udriem priamo do hlavy, tak ešte raz a naposledy sa vás pýtam čo tu robíte, rádím vám hovorte pravdu a dívajte sa mi priamo do očí! Mladý muž, skutočne čo tu robíte, nedá sa povedať, že by som už v mojom veku mala z vás strach, ale musím priznať, že ste ma dokonale prekvapil, no tak poviete nám pravú príčinu tejto vašej, predpokladám, že aj z vašej strany nečakanej návštevy?

Okamžite sa postavte keď s vami moja babička hovorí a rýchlo jej odpovedzte, verte mi ja vás udriem! Ester počkaj prosím, mladý muž kľudne sa postavte, nás sa nemusíte báť, my vám isto neublížime. Dobre milá pani ako poviete, len prosím vás nikde nevolajte, ja som skutočne nič zlé nespravil. Tak a teraz nám prosím povedzte pravdu, viete ani sama neviem prečo, ale zaujíma ma to. Prepáčte skutočne naháňali mňa, ale verte mi, nič zlé som neurobil, práve naopak, všemožne sa snažím tomu zlu predísť, aj keby som vám to teraz vysvetlil, aj tak by ste mi neverili, ale je to tak. Prečo by sme vám mali veriť veď vás vôbec nepoznáme, ak sú títo vaši priatelia, tak sa skutočne nemáme o čom zhovárať okamžite odíďte, počujete, no tak choďte už a to veľmi, veľmi rýchlo! Ester dieťa moje, prosím počkaj chvíľu, ja som presvedčená, že aj na tento čin existuje vysvetlenie. Babička tento človek si bez dovolenia vypočul náš rozhovor, tak neviem na čo by som mala ešte čakať, prisahám, že pred tým ako zavolám políciu ho tresnem do hlavy a už vôbec nerozumiem, prečo

by som mala byť ticho, ale keď myslíš nech sa ti páči len kludne hovor, počúvam, pokračuj!
 Mladý muž ja už mám svoje roky, mňa len tak ľahko neoklamete, ja sa vás nebudem pýtať na príčinu tohto vášho vzťahu s týmito ľuďmi, ale vidím, že nielen v tomto okamihu, ale aj celkovo veľmi súrne potrebujete, aby vám v tejto chvíli niekto podal pomocnú ruku a viem, že tento krát sa isto nemýlim. Milá pani vy mi prosím prepáčte, veľmi sa ospravedlňujem aj vám, že som vás nechtiac zatiahol do mojich problémov, verte mi ,bol by som skutočne nerád, keby ste z toho mali zle a ak dovoľíte ja už pôjdem, lebo ako poznám tých ľudí isto sa sem o chvíľu vrátia, viete, neprestanú kým ma nenájdu. Tak predsa je to pravda, skutočne naháňali vás a vy ste sa u nás na poslednú chvíľu nehanebne skrýl? Áno je to pravda, ale verte mi nebolo to plánovane, je to iba čistá náhoda, presne tak ako sa to odohráva v našich každodenných životoch a ešte raz opakujem, bol by som veľmi nerád keby vám niekto ublížil a už vôbec nie tí hlupáci, tak ak dovoľíte ja už skutočne pôjdem nech ma tu nezbadajú. Mladý muž predpokladám, že túto knihu držíte v ruke iba čisto náhodou, pri pohľade na vás som presvedčená, že si ju u nás nekúpíte, sci fi vás určite nezaujíma a verím, že sa znova nemýlim. Prepáčte, ale moja babička sa vás niečo pýtala tak buďte slušný a odpovedzte jej, počúvate ma?! Mladý muž tu som, ja stojím tu, to nie som ja, ale moja vnučka, vrátite mi prosím tú knihu? Nie, áno, prepáčte máte pravdu, rád vám ju vrátim, odpustite mi prosím, ale akýsi som odrazu roztržitý, ja ani sám neviem čo sa to so mnou deje a teraz sa pred vami cítim nesmierne hlúpo. Dajte, dajte, mi ju vrátite tam kam patrí, ale mladý muž na oplátku vám požičiam túto útlu knižočku, viete celým srdcom verím, že v krátkej dobe raz a navždy vyrieši všetky nedorozumenia vášho doterajšieho života a nezabudnite, iba vám ju požičiavam, poprosím vrátiť, lebo tá kniha patrí sem, už od nepamäti patrí do našej rodiny a jej čestné miesto je na tomto regály, vidíte priamo tu!
 Babička čo to...

Ale ja ničomu nerozumiem, všetko to prišlo tak nečakane, prepáčte, že vám robím starosti, milá pani a kedy ju mám vrátiť, ako to budem vedieť, teraz som už zo všetkého skutočne zmetený a na výraze vašej vnučky jasne vidím, že vám iba pridávam ďalšie problémy. Nemajte strach, veľmi presne vidím, že vy si túto pomoc zaslúžite, pre začiatok vám poviem iba toľko, že v tomto okamihu ste jednoducho neprehliadnuteľný, mladý muž dobre vám radím poslušnite ma, snažte sa čo najpresnejšie pochopiť každé slovo, verte mi, keď si ju prečítate do úplného konca o čom som skalopevne presvedčená, všetko rýchlo pochopíte a tento váš nechápavý výraz tváre bude nenávratne minulosťou, teraz ak sa nenahneváte všetci pomaly pôjdeme domov, my už musíme ísť, čakajú nás viete, Ester dieťa moje pozhasínaj prosím, prajem vám ešte pekný večer a dovidenia. Drahá pani ani si neviete prestaviť aký som rád, že som vás stretol, ďakujem vám za všetko, hlavne za vaše pochopenie, sľubujem, že si ju prečítam pozorne do samého konca a môžem vám sľúbiť aj to, že s radosťou ju prídem vrátiť, isto prídem a ešte raz nehnevajte sa prosím, prajem pekný večer aj vám. Babička čo to malo znamenať, nehnevaj sa, ale musím to povedať, som rozhorčená, rozčarovaná, ja vôbec ničomu nerozumiem, ja musím povedať, že dnes večer na tvoje konanie vôbec nenachádzam slov!

Čo sa ti stalo dieťa moje milované, vysvetlíš mi toto tvoje jednanie a trocha zvýšený hlások?
 Babička veď ty najlepšie vieš, že deduško roky ochraňoval túto knihu, dokonca sa dá povedať, že je to naše rodinné bohatstvo, je to vzácnosť a podľa mojich skromných vedomostí na tomto svete už neexistuje žiadna iná, táto je jediná a ty sa za pár okamihov, musím zdôrazniť, že za niekoľko smutných pohľadov rozhodneš ju bez rozmyslu darovať úplne cudziemu neznámemu človeku?! Dieťa moje nikdy nesmieš zabudnúť na to, že tvoj dedko tú knihu iba strážil, nikdy nebola jeho, nikdy mu nepatrila, nikto ani len netuší kto a kedy ju napísal a už vôbec nie ako sa dostala do jeho rúk. Ja viem , ale...

Dieťa moje tvoj dedko jedného dňa niečo hľadal v knižnici a tá kniha tam jednoducho bola, nikto nevie ako sa k nám dostala, naša rodina ju iba poctivo chráni a hlavne ochraňuje jej obsah, aby sa nedostal do nepovolaných očí, rozumieš, my sme iba jej strážcovia a nie jej výhradní majitelia.

Ale to predsa neznamená, že ju musíš dať do rúk prvému neznámemu, ktorý vstúpi do dverí!
Dieťa moje milované ver mi on už nie je neznámi a onedlho o ňom budeš vedieť úplne všetko!
Ako to myslíš, babička prosím ťa vysvetli mi to, lebo z týchto slov začínam byť nervózna.

Ver mi, v tom okamihu ako som ho zbadala jeho charizma bola neprehliadnuteľná, tento človek dokáže aj nemožné, som o tom presvedčená, jednoducho to má napísané vo veľkej knihe života.
Ale ako si môžeš byť taká istá, nikdy sme ho ani len nevideli, nepočuli sme o ňom, nestretli sa s ním a vôbec nie je náš to si si isto všimla, alebo sa mýlim, čo ak nás nemilosrdne sklame, čo potom?!
Ester vidím, že tvoja úprimná kritika bola nanajvýš správna, ale dieťa moje ukludni sa prosím.
Babička ako sa môžem ukludniť, keď dôveruješ mužovi, ktorého naháňajú výpalníci, isto má s nimi niečo spoločné veď za nič pre nič ho nenaháňali po ulici a vôbec si si nevšimla to zúfalstvo v jeho očiach?!

Dieťa moje milované dobre vieš, že ja vidím aj to, čo iný nikdy v živote neuvidia, vidím to o čom iní iba snívajú a teraz jasne vidím, že tie jeho pohľady neboli ani v najmenšom smutné ako tvrdíš, chápem, že ty to v tejto chvíli nevidíš, ale tento chlap je od prvého okamihu ako ťa zbadal do teba nevyliciteľne zamilovaný, jeho prenikavá aura, skalopevné odhodlanie a nekonečná láska k tebe ho budú hnať dopredu nepredstaviteľnou silou, dieťa moje ver mi neprejde ani týždeň, on bude stáť pred pokladňou a láskyplne s najväčším ohľadom na teba jemne mrkne.

Nikdy, rozumieš nikdy, to nedovolím a ani k tomu nikdy nepríde, to je jednoducho veľký omyl!
Ester moja teraz si trocha rozrušená aj jemne zmätená čo úplne chápem, ale nevysvetliteľne cítim veľmi silné puto medzi tým mužom a tebou a cítim, že on je už tvojou neoddeliteľnou súčasťou.
Čo to rozprávaš babička moja, ešte aj ty, ako keby som toho trápenia nemala dosť, vieš si to vôbec predstaviť, ja a ten muž, nikdy, rozumieš nikdy, to sa radšej utrápim v náručí toho odporného Jákobaa!
Zadrž dieťa moje a nepovedz niečo čo by si neskôr ľutovala, trocha sa upokoj, pozri o chvíľu sme doma a nebola by som rada, keby tvoja mama znova rozpútala nekonečnú debatu o Jákovovi, veľmi nerada, ale musím priznať, že už aj mne tým lezie na city, prekvapuje ma, že si vôbec neuvedomuje, že čím viac sa nám ho snaží vnútiť, tým viac sa jej darí ho od nás vzdialiť.

Babička po dlhom čase ma opäť privádzáš do rozpakov, opäť začínam mať pri tebe ten zvláštny pocit bezmocnosti z nejasného konca, naháňa mi to strach, musím sa priznať, že si na tieto bezradné okamihy nikdy nedokážem zvyknúť a už vôbec si nedokážem predstaviť, že ja a on, my dvaja a spolu.
Ester moja ty si skutočne nevidela ako sa na teba pozeral, alebo to nechceš vidieť, veď ma vôbec nevnímala, videl iba teba a aby som nezabudla musím ti dôrazne pripomenúť, že už teraz je to nekonečne bohatý muž, dokonca si dovolím tvrdiť, že patrí medzi najbohatších na tomto svete!
Babička mne sa to aj tak nepáči, nepáči sa mi keď sa snažíš hovoriť o mojej budúcnosti a ja proti tomu nič nezmôžem, ver mi je to strašný pocit, keď dopredu viem, že osudu neuniknem a ty najlepšie vieš, že peniaze sú to posledné čo ma v poslednej dobe zaujíma!

Ja viem dieťa moje, ale musím ti znova pripomenúť, že tvoj manžel nás navždy a nečakane tradgicky opustil vo veľmi mladom veku, za toto predsa nemôžeš obviňovať nikoho, hlavne nie seba, nemôžeš predsa do konca svojho života iba smútiť a denno denne sa zamýšľať nad minulosťou, to ti v žiadnom prípade nedovolím!

Babička prosím musíme o tom teraz hovoriť, nemôžeme túto citlivú tému odložiť na inokedy?
Môžeme, samozrejme že znova môžeme, ale aj keď to bol najlepší manžel akého som poznala, ty predsa nemôžeš trúchliť do konca života a sú chvíle keď si vyčítam, že som dovolila, aby ťa od detstva nútili iba do učiva aj keď som tušila, že to nie to najsprávnejšie ako prežiť detstvo, radšej to ani nedopoviem, ja už budem ticho, lebo sa sama proti vlastnej vôli vrátim do vzdialenej minulosti.
Babička moja prepáč netráp sa, vieš že ja som to až tak zle nemyslela, veď ja sa nesťažujem, ja mám predsa teba, spolu máme ten náš malý obchodík, takto som spokojná, uver mi už konečne, ja nič viac nepotrebujem, ja som si už zvykla, iba mám z tých tvojich všetkých predpovedí obavy, to je všetko, prosím nehľadaj za tým nič iné.

Viem, viem dieťa moje, ale to všetko sa dnes skončilo či sa ti to páči, alebo nie, do tvojho osamelého a smutne zmeteného života práve vstúpil nový muž, ktorý tvoj život mení od samotných základov! Babička nie, doteraz som poznala iba jedného muža, ja nechcem, ja mám strach, veď ja ho vôbec nepoznám, dnes som ho videla prvý raz a dúfam, že aj naposledy, ja nechcem aby sa niečo zmenilo! Dieťa moje už znova, čo to tu rozprávaš, veď všetky sme raz svojich manželov videli prvý raz, je toto vôbec možné, dieťa moje veď ty ani nevieš čo rozprávaš, už nech sme doma!

Babička ako môžeš vôbec takto hovoriť, ako by sme si boli cudzie, ja neverím vlastným ušiam!

Ester moja nezľakni sa, ale niečo mi v diaľke veľmi potichu našepkáva, že je ženatý, ale v krátkom čase sa všetko vysvetlí, dokonca sa to vyrieši v jeho prospech a na dobré obráti, ver mi.

Nie, nie nehnevaj sa babička, ale toto už nebudem počúvať a aby si vedela vôbec ma to nezaujímá!

Ver mi, videla som to a keď mi nechceš veriť, tak mi pripomeň aspoň jeden okamih keď som ti chcela ublížiť, no ja čakám, jeden jediný raz, no tak povedz mi, kedy som ti v živote chcela zle?

Nikdy, babička moja milovaná nikdy, je to tak, celý život mi chceš iba dobre, prepáč, že som na teba takáto, ale ja už skutočne neviem ako ďalej.

Dieťa moje od narodenia ťa ochraňujem, veď ty si bola vždy moja najmenšia, najmilovanejšia vnučka, teraz trochu zmetená, prekvapená, ale vždy moja najdrahšia, Ester prosím ver mi, ani teraz ti nechcem zle.

Tak dobre babička ja to skúsím, trochu sa ukludním a začnem o tom premýšľať, babička verím ti.

Dobre dieťa moje a prosím ťa zmier sa s tým, no teraz už poďme rýchlo domov, lebo tvoja mama nestihne sama všetko pripraviť, musíme jej pomôcť aj dievčatá sú iste už hladné, tak poďme.

Čo sa to deje, aj toto sa môže stať, veď ja som za bieleho dňa stretol anjela, chýbalo tak málo a dotkol by sa ma, ona ma skutočne chcela tou veľkou knihou tresnúť priamo do hlavy, je až neuveriteľne krásna keď sa rozčúli, je taká jemná, taká milá, taká krehká, až je nádherná.

Pane čo to hovoríte, s kým sa to takto potichu zhovárate, ja tu okrem vás nikoho nevidím, ste v poriadku, nemám niekoho zavolať, skutočne nepotrebujete pomoc?

Áno som v poriadku, momentálne nič nepotrebujem, ale slečna prečo sa ma to pýtate, prečo sa na mňa pozeráte tak divne, veď ja vás nepoznám, ja som vás v živote nevidel!

Pane ja v prvom rade nie som slečna, ale pani, v druhom rade ak ste to ešte stále nepostrehol tak sa zhovárate sám so sebou, predpokladám, že podľa toho čo tu splietate máte vidiny s nejakými anjelmi a nakoniec stojíte priamo vo dverách mojej obľúbenej kaviarne, kde by som si veľmi rada vypila moju milovanú kávu!

Povedali ste milovanú a hovoríte, že toto je skutočne kaviareň, toto nie je kníhkupectvo?!

Pane, ale už stačí, kníhkupectvo o ktorom snívate je vedľa, ak nemienite ísť dovnútra a dať si kávu smiem sa spýtať či máte v úmysle prešlapovať tu na mieste, alebo začnete konečne cúvať a odpracete sa odtiaľto preč, no tak uvoľnite konečne tento vchod, aha tamto je obďaleč je pekné kludné miesto, tam môžete nerušene o svojom anjelovi snívať až do samotného rána ak chcete, vidíte, možno vám práve teraz jeden telefonuje!

Prepáčte prosím už idem, už aj odchádzam, ešte raz prepáčte prosím.

Ó ďakujem, že mi dovoľíte vojsť, ste naozaj veľmi láskavý, tento chorý New York nikdy neuverí, že kapacitu pre bláznov máme už dávno plnú a každý deň sa sem z celého sveta hrnú noví a noví a bez liekov!

Už len toto mi dnes večer chýbalo, už len po tvojom odpornom škreklavom hlase túžim, je toto možné, bude zvonieť až kým to nezdvihnem, prosím, čo je také súrne a nepočká to kým prídem domov?

Lúzer kde si, prečo nejdeš z roboty rovno domov ako sa patrí, čo to má znamenať, toto majú byť tvoje najnovšie maniere a neskús minúť ani jeden cent, lebo uvidíš, počuješ radšej sa ani nevracaj!

Mariangela čo to má znamenať, ako sa to so mnou zhováraš a od koho vieš čo ja práve robím?!

Od koho, od koho, čo sa robíš sprostý, predsa od môjho milovaného brata, práve mi volal, že

bezcieľne pobehuješ mestom sem a tam ako zmyslov zbavený, ty lúzer, to si sa už naozaj úplne zbláznil?!

Nepobehujem len tak pre nič za nič, tvoj milovaný brat ma aj s tými jeho retardovanými kumpánmi naháňali, to ti už nepovedal, rozumieš, tvoj naničhodný, vždy lenivý brat ma chce vydierať, chápeš to, mňa, vlastnú rodinu!

Samozrejme, tak ako vždy, zase si nič nepochopil, potom sa pohovárime, že kto je retardovaný, daj mu čo chce a bude v rodine pokoj, inak na veky ostaneš to čo si aj doteraz, jeden posratý lúzer a ponáhľaj sa domov!

KPITOLA II. TELEFONÁT SO SAMMYM

Neverím vlastným ušiam, dokedy toto musím ešte trpieť, nie, nie, ja už nevládzem, toto sa musí zmeniť, kam to idem veď idem opačným smerom, ach musím sa ukludniť, tamto je menej ľudí, rýchlo musím zavolať, rýchlo, Samy, Samy, už to mám, no tak zdvihni to prosím, haló Samy tu je Bruno, prepáč, že ti volám o tomto čase, ja viem, že to nie je najvhodnejšie, ale mám na teba veľkú prosbu, povedal by som, že mi na tom aj veľmi záleží.

Bruno hovor, ty ma nerušíš, veľmi rád ti pomôžem ak je to v mojich silách, no tak počúvam ťa.

Samy veľmi ťa prosím o jeden týždeň voľna, ani si nedokážeš predstaviť čo sa mi dnes stalo, ty vieš, že len tak pre nič za nič by som ťa neotravoval, preto ťa o to prosím, veľmi by mi to pomohlo.

Bruno ja neviem, trocha si ma zaskočil, vieš pracuješ u nás veľmi krátko na to, aby si mohol dostať voľno a ešte jeden celý týždeň, nadriadení s tým isto nebudú súhlasiť, ja skutočne neviem.

Samy veď práve preto volám tebe, je mi úplne jasné, že keby som sa spýtal ich, isto by mi to zamietli, ty si moja jediná záchrana, prosím ťa nemohol by si poprehadzovať služby tak, aby to nikomu neublížilo, veď vieš, že keď bude potrebovať pomoc hocikto, ja im veľmi rád pomôžem.

Bruno, že si to ty tak to spravím, buď kľudný, ja si to zdôvodním a považuj to za vybavené.

Samy ďakujem ti, ani netušíš ako si mi pomohol a ak sa mi to podarí už onedlho ti túto láskavosť vrátim aj s úrokmi, na to sa môžeš spoľahnúť, ver mi, budeš aj s rodinou veľmi spokojný.

Bruno o čo ide ak sa môžem spýtať, čo je také súrne, že to nepočká ani jeden deň?

Samy nebudeš tomu veriť, ale v ruke práve držím moju spásu, len tak letmo som do nej nahliadol a vyzerá to tak, že je to moje vykúpenie zo všetkých problémov, Samy ja som sa znova narodil, ja začínam nový život, nový, lepší, krásny život!

Bruno ja ti vôbec nerozumiem čo tým chceš povedať, si v poriadku, nestalo sa ti nič?

Samy teraz to bolo iba v rýchlosti, ale je to neuveriteľné, práve som vstúpil do iného sveta, Samy neuraz sa prosím, ale ponáhľam sa, potom ti všetko vysvetlím a ver mi.

Dobre Bruno ako povieš, tak sa drž.

Samy rýchlo sa musím dostať domov, utekám a za všetko ti ďakujem.

Ja neverím vlastným očiam, vy ste sa po ceste späť stali nesmrteľní, keď máte toľko odvahy si sadnúť do môjho auta, prečo ste ticho, ako mi vysvetlíte toto vaše opakujúce sa zlyhanie, no tak kto začne?!

Šéfe verte nám, my za to naozaj nemôžeme, on sa nám znova stratil, v jednom okamihu niekam vbehol a zrazu ho nebolo, ja tomu nerozumiem, lebo ani na sekundu sme ho nespustili z očí, obidvaja sme ho bez prestávky sledovali, šéfe musíte nám veriť, my vás neklameme, to teda isto nie.

To koho chceš oklamať, obaja si myslíte, že som slabomyselný a toto vám len tak uverím, hovor!

Šéfe, ale je to tak ako hovorím, naraz len vbehol do jedného z tých obchodov a jednoducho sa vyparil ako taký smrad, šéfe prisahám, že sme do jedného prehladali všetky obchody, ale Bruna sme nenašli, šéfe on je skutočne ako potkan, ktohovie do ktorej diery zaliezol, šéfe prosím vás verte nám, my sme chybu neurobili.

KAPITOLA III. PRÍPRAVA VEČERE U ESTER

Dievčatá nebehajte toľko teraz ste dojedli, koľkokrát vám mám opakovať, že vám bude zle, Sára kde si, urob si poriadok s dcérami, kde je toľko, miesto toho, že by mi s niečím pomohla, isto znova telefonuje s tým tútmákom a počúva jeho nekonečné výhovorky prečo ani dnes nestihne večeru. Chyť ma, chyť ma, nechytíš, nechytíš...

Nemala som pripustiť aby sa vydala za takého, och radšej to ani nevytvorím!

Pekný večer mamička tak už sme tu, trocha meškáme, ale konečne sme doma.

Dcéra moja predstav si to, rovno na záverečnú sme mali jedného nečakaného zákazníka tak preto meškáme, dúfam, že nie preto si nahnevaná a bez úsmevu sa znova zhováraš sama so sebou?

Ale nie mama, mala si pravdu, mala som ťa počúvať a zakázať toto nepodarené manželstvo!

Dcéra moja ja som nad tým dlho premýšľala a hovorím, že ešte stále nie je neskoro dať všetko na správnu cestu, chce to len čas, veľa trpezlivosti a počkať si na ten správny moment prekvapenia.

Ako to myslíš, mama, niekedy ti vôbec nerozumiem a už som z teba dokonale zmetená.

Skutočne si myslíš, že teraz je ten správny čas na takéto reči, neodložíme to na inokedy?

Prepáč mama máš pravdu, už aj vám naberiem, najedzte sa, my sme už jedli, dievčatá boli hladné.

To je v poriadku aj tak nie som hladná, priznám sa, že po nekonečnom presvedčaní mi dnešný deň dal akosi nezvyčajne zabráť, vypijem si iba čaj a pôjdem si ľahnúť, súrne si potrebujem odpočinúť.

To by som vás nemohla poznať, chceš mi povedať, že takto ťa zničila jedna záverečná, obe ste akosi záhadne ticho, ani jedna slovka navyše neprehovorí, čo vám je, veľmi dobre viete, že predo mnou nič neutajíte a že to z vás dostanem, no tak hovorte!

Nič mamička nič, mňa trocha pobolieva hlava a asi sa aj ja poberiem do izby, nehnevaj sa prosím.

Ester znova zabúdaš na to, že ja som ťa porodila, ja som tvoja mama a veľmi dobre vieš, že mne nemôžeš klamať, tak čo sa stalo, no tak ktorá začne, mama povieš mi to ty?!

No tak dobre, ja si myslím, ba dokonca som o tom presvedčená, že tvoja dcéra odmieta prijať skutočnosť...

Babička prosím nezačínaj s ním znova, dohodli sme sa predsa, že do určitého času túto tému doma nebudeme rozoberať, môj názor na túto situáciu už dokonale poznáš a nechystám sa ho meniť.

S ním, dobre som počula, s ním, o kom to hovoríte, kto je to, poznám ho, prečo ste znova ticho, no tak, ktorá z vás mi to povie?!

Tesne pred záverečnou sa u nás skryl jeden pán, vieš naháňali ho tí vysoko inteligentní výpalníci a predpokladám, že on k nám úplne náhodou vbehol, asi sa pred nimi zachránil v poslednej chvíli.

A babička mu bez váhania darovala knihu, našu knihu tú po dedkovi a ja to nedokážem pochopiť!

Dieťa moje nedarovala, ale iba požičala na krátky čas, to je obrovský rozdiel a už sa s tým zmier.

Už som povedala, že pre nás je úplne neznámi, cudzí a ešte ho naháňali aj tí tupci!

No musím povedať, že ste ma dokonale prekvapili, toto je skutočne vážna vec, ale babička isto vie prečo urobila toto vážne rozhodnutie, alebo si obe myslíte, že sa ako vždy mýlim?

Na svoju obranu musím povedať, že on nie je žiadny tupec, na prvý pohľad vidno, že inteligenciu má vrodenu a ani škaredý nie je, je to veľmi pohľadný a slušný muž a je aj v najlepších rokoch.

No vidíš a ja som si celý čas lámala hlavu nad tým, prečo je moja krásna dcéra taká zadumaná, ale ja ti to tvoje záhadné premýšľanie veľmi rýchlo a s radosťou pred spaním uľahčím, mám pre teba prekvapenie.

Nerozumiem mamička, vôbec som nemyslela na toho muža a čo chceš povedať tým, že mi to uľahčíš?

Práve dnes mi znova volal Jákob, s najväčšou radosťou som ho na budúci týždeň pozvala na večeru, verím, že ani jedna z vás nemá žiadne námietky a radi ho v našom dome privítate.

Ale mamička ja si nemyslím, že by sme sa mali až takto unáhliť, veď času je vždy dost, no nie?

Ja si to nemylím, lebo mi s radosťou oznámil, že vraj pristaval ďalšiu izbu, oznámil mi to preto, lebo chce mať veľa, veľa detí, dcéra moja ani si nedokážeš predstaviť aký bol v tom telefóne šťastný, no

tak, odteraz sa v posteli každý večer nad ním budeš zamýšľať, rozumieš, pre teba už existuje iba Jákob a nie akýsi neznámi vandrák z ulice!

No tak toto už ďalej nebudem počúvať, ja sa vydávať za nikoho nebudem, idem spať, dobrú noc!
 Už som tu, dievčatá som uložila, čo sa stalo, Ester kam ideš, prečo odchádzaš, si nahnevaná?
 Idem spať!

Ľahneš si k dievčatám a uspiš ich, už sa ťa nevedeli dočkať, nič iné nepovedia iba Ester, Ester.
 Sára pod' sadni si, aj my dve sa musíme vážne porozprávať, lebo takto to už ďalej nemôže pokračovať!
 Áno mamička, vidím, že si riadne podráždená, ale počúvam ťa, hovor čo máš na srdci.
 Kedy príde tvoj nepodarený manžel domov a kedy si s ním už konečne urobíš poriadok?!
 Nehnevajte sa, ale dnes toho bolo naozaj aj na mňa veľa, idem spať aj ja, tak dobrú noc.
 Vidím, že na riešenie tých zlých problémov som tu iba ja, tak teda dobrú noc mama aj tebe!
 Mamička nezdá sa ti, že dnes to trocha preháňaš, ešte nie je až tak neskoro, ale asi skutočne najlepšie
 bude, keď dnes všetky zaľahneme do postelí, vidíš aj babička išla spať bez večere, tak dobrú noc,
 idem aj ja a som veľmi zvedavá s kým sa tu teraz budeš hádať!

KAPITOLA IV. BRUTÁLNY LUIGI A HUSTÝ BORŠČ V REŠTAURÁCII KATYUSHA

To nie je pravda, už sú tu znova, chcel by som mať ich odvahu, povedz mi syn môj, ale úprimne,
 som ja už taký starý, že mi jednoducho chýba sebadôvera, alebo som skutočne iný?!

Ale nie pápa, netráp sa prosím, v tomto prípade by som sebadôveru jednoznačne vylúčil, ja by som to
 skôr definoval ako vákuum v hlave, alebo skôr zanedbané detstvo trestuhodne odignorované
 ľahostajnými rodičmi, ver mi, toto nemá nič spoločné so sebadôverou, ani so sebedomím!
 Syn môj zhovára sa s nimi ty, lebo ja by som tento rozhovor ukončil už v samotnom zárodku!
 Hneď ako som vstúpil do vašej reštaurácie už od dverí vidím, že tento stôl je rezervovaný a ja som
 presvedčený, že ste ho pripravili len a len pre nás, alebo mi chcete povedať, že sa mýlim?!

Veľmi správne páni, veľmi správne, miestami sa mi až zatajuje dych pred vašou dokonalou
 predvídavosťou, nech sa páči sadnite si u nás, aby ste náhodou nenadobudli pocit akéhosi odlúčenia,
 vidíte, správne som aj ja predpokladal, že si u nás opäť doprajete výdatné práve dovarené jedlo.
 Tak, tak, veľmi múdro Nikita, ty ma vždy prekvapíš, vieš mám také tušenie, že ty si múdrejší ako
 vyzeráš, v tebe sa určite skrýva viac ako si ktokoľvek z nás myslí a aj budem nad tým premýšľať.
 Viete pán Luigi v našej domovine je zvykom chodiť do školy pokiaľ vám to vaše, prepáčte naše
 schopnosti dovoľia, u nás je to tradícia, ba povedal by som, že aj povinnosť, aj vy to poznáte však?
 Ty americké prasa, mal si prísť aj s tými tvojimi tupými kumpánmi až o týždeň, čo to má znamenať
 pravidlá sú pravidlá, pre vás to nič neznamená vy hnusné odporné výpalnicke svine špinavé?!

Nikita vidím, že tvoj otec sa našej návšteve veľmi nepotešil a vôbec to neskrýva, už dávno som ti to
 chcel povedať, nikdy sa našej návšteve neteší, čo práve teraz povedal, veľmi by som to chcel vedieť,
 áno všetkých nás to zaujíma, no tak prelož nám to rýchlo!

Ó nie, nie páni, iba sa mu zdá, že ste prišli o pár hodín skôr, pochopte sme absolútne nepripravení,
 vaše peniaze sa budú iba počítať, jedlo sa práve dovára, nevieme kam skôr skočiť, ale nič to páni, veď
 už to viete, že podľa našej tradície vás nemôžeme pohostiť studeným jedlom, tak vás poprosím
 o chvíľu strpenia.

To nič Nikita, ver mi, táto tradícia s plnými bruchami dobrého jedla sa mi páči, ale tá pred touto,
 s tým učením sa mi už veľmi nepozdáva, kto by už chodil tak dlho do tej istej školy, len somár no nie?!

Áno pán Luigi počul som, že vo vašej krajine to nie je veľmi vo zvyku, preto sa snažíme so všetkých síl
 prispôbiť sa vám a zhovárať sa s vami tak, aby ste tomu rozumeli aj vy, veď to vidíte nie?

Opatrne, opatrne Nikita, niekedy ti nie všetko rozumiem a mohol by som sa nahnevať vieš to, však?!

Ale pán Luigi veď ja som to myslel v dobrom, no povedzte kedy sme boli na vás my, ako by som to
 povedal, aby ste to skutočne pochopil aj vy, zlý, no povedzte kedy?

No veď práve preto si vás nechávame na koniec, Nikita u vás nám akosi viac chutí, vieš bude to asi
 touto rodinnou atmosférou, ktorá sa na mňa o chvíľu preniesie, my počkáme, len sa poponáhľajte!
 Má skoro dva metre, tú odpornú dutú hlavisko má väčšiu ako samovar, pozri sa syn môj, veď oni ani

nemajú čelo, vlasy im rastú priamo z obočia, no akoby oni mohli chodiť do školy, veď ľudia s takýmito nízkymi čelami sú najsprostejší, dokonca si myslím, že aj opice sú od nich múdrejšie, no nemám pravdu?!

Ale pápa ukludni sa prosím, dnes nech sa dosýta najedia, veď vieš, že aj tak to už nepotrva dlho! Veru, veru, táto príjemná atmosféra ma núti zabúdať na hodiny, jednoducho keď pocítim hlad, čas pre mňa prestane existovať, sadnem si k prvému stolu a razom mi je všetko na svete úplne jedno. Tupec, veď ty ani nepoznáš hodiny a teraz z vás cítim, že ste si celý týždeň nemenili spodnú bielizeň vy americké svine, vy smrdíte oveľa horšie ako túlavé blchavé psy a vy sa hráte na pánov, svine?! Nikita aj tuto moji priatelia si už všimli, že tvoj otec nie je veľmi veselej povahy a pokiaľ ma pamäť neklame ja som ho ešte nevidel usmiateho, aspoň na nás sa iba vždy mračí, povedz, nemá nás rád?! Nikolaj, volám sa Nikolaj, viem, že to tak nevyzerá, ale pápa je mrzutý z vášho skorého príchodu, viete u nás Rusov musí jedlo poriadne zovrieť, až potom je to to pravé jedlo a pápa hovorí, že keď prídete nabudúce pripravíme vám našu špecialitu podľa najtajnejšieho a veľmi vzácneho Ruského receptu. Ó, no toto, to je výborné, ja som to hovoril od začiatku, vy skutočne patríte k našim najlepším klientom a ani si neviem predstaviť čo by som bez vás robil, kde by som chodil na dobré jedlo! Len počkajte vy hovädá retardované, budú sa vám kolená podlamovať, konečne ochutnáte našu Ruskú pohostinnosť vy svine odporne, také budete mať plné bruchá, že sa budete na zemi zvíjať! Škoda, že mu nerozumiem isto by sme si mali čo povedať, ani sa mi veriť nechce, že sa za tie roky stále nenaučil našu reč, veď už každý vie hovoriť našou rečou, my sme proste nejlepší a každý sa nám chce podobať, všetci sa nám pchajú do zadkov, Nikita vy ste si to za tie roky ešte nevšimli?! Tupec, nikdy nebudem hovoriť vašou najodpornejšou rečou sveta, nikdy, to radšej zomriem! Pápa si len nevedel vybaviť kam vás má zaradiť a vy ste predsa pán Luigi z rodiny Delicato a toto sú vaši kolegovia ak sa dobre pamätám všakže, dobre hovorím?

Áno, áno, veľmi dobre Nikita, ja som Luigi, brutálny Luigi, toto sú moji kolegovia, toto je Carmello a toto Marcello zapamätajte si to už konečne, nebudeme sa vám zakaždým keď sem prídeme predstavovať!

Samozrejme pán Luigi ako povieť, verte mi už si to isto zapamätáme, už sa to nebude opakovať. Tupec my veľmi dobre vieme čo ste vy za spodinu, iba si nikdy v tej rýchlosti neviem spomenúť do ktorého oka ťa mám streliť a tých tvojich kumpánov by som najradšej hodil našim psom!

Nikita tvoj otec nám isto vysvetľuje aká je tá vaša ruská špecialita, no že nám to rýchlo prezrad' už sa nevieme dočkať, povedal by som, že už sa nám zbiehajú slinky, isto to je niečo výborné.

Pán Luigi to je predsa tajné, ale môžem vám povedať, že v našej armáde sa vyprofilovali vynikajúci kuchári a vďaka tomu, že mali nekonečné možnosti experimentovať sa vypracovali na najvyššiu úroveň a absolútne zdokonalili náš národný recept, môžem vás ubezpečiť, že niet na svete lepšieho. Čo to je experimetovať, há, čo to znamená?!

Buď ticho Carmelito keď sa tu rozprávam s Nikitom a nemaj zbytočné otázky, ja ti to potom vysvetlím!

Nikolaj, pán Luigi volám sa Nikolaj...

Ani zopakovať to nevieš ty analfabet, volá sa Kalašnikov ty tupec americký, práve teraz sa pre vás plnia zásobníky, nemajte žiaden strach bude vám tak chutiť, že už sa ani od stola nepostavíte, tak vás vykrmime vy svine!

Áká škoda, že tvojmu otcovi nerozumiem ani slovo, ja ti poviem je to večná škoda, isto máme veľa spoločného, dokonca si viem predstaviť ako sa do neskorého večera pri poháriku dobrého vína spolu zhovárame o jedle, politike a o ženách, samozrejme o tých najkrajších na svete, o tých našich, amerických.

Syn môj drž ma, lebo sa už sa dlhšie nezdržím, toto hovädó by sa somnou skutočne chcelo zhovárať o plastických štetkách, ja ho zastrelím tu na mieste, hneď teraz, nasypem doňho celý zásobník!

Pápa hovorí, že túto omamnú chuť našej špeciality mali už to šťastie ochutnať aj niektorí vládni

činitelia po celom svete, samozrejme aj s ich manželkami a vraj im maximálne chutilo.

Luigi znova tie cudzie slovíčka, prečo mu to dovoľíš?!

Carmelito ticho, Nikita už sa nesmierne všetci traja tešíme a verím, že aj nám bude chutiť, tak ako im. Pán Luigi verte mi je to nezabudnuteľná delikatesa, som presvedčený, že to bude váš životný zážitok a páni, pápa dáva do pozornosti, že táto nová receptúra je jedinečná symfónia chutí, ako by som to povedal najzrozumiteľnejšie, je taká zvláštna, že za pár okamihov sa budete vznášať v nebi, proste budete v inom svete a našu reč budete ovládať bezchybne, povedal by som, že plynulo!

Ó ja som prekvapený, už teraz som unesený, tešíme sa a nevieme sa dočkať, ako sa po vašom povie ďakujem?

Spasibo, pán Luigi povie sa to spasibo.

Syn môj teraz už verím, že táto krajina je krajina neobmedzených možností, tieto zjavenia sú toho priamym dôkazom a neverím tomu, že po tejto zemi chodia ešte sprostejší ľudia od týchto!

Pápa nezdá sa ti, že si až príliš kritický, vidíš to sám, veď oni sú iba maximálne úprimní!

Syn môj on skutočne verí tomu, že po dvadsiatich rokoch v New Yorku neviem po anglicky, veď on je sprostejší ako náš vlčíak a podľa teba aspoň jeden z nich vie čítať, alebo písať, čo myslíš doma už jedia príbormi, alebo tie americké svine ešte stále žerú holými rukami?!

Prepáčte pán Luigi pápa hovorí, že naši špecialisti už dostali vízum a už čakajú iba na letenky do New Yorku, všetci sme presvedčení, že už pri vašej budúcej návšteve budú tu a v plnej miere vám predvedú svoje majstrovské umenie a veríme, že všetci budete nadmieru spokojní!

Tak veru pripravte sa vy svine, naučíme vás tancovať kazačok s americko sicílskymi prvkami, už sa teším na ten pohľad, keď prvý krát vo svojich biednych životoch uvidíte na vlastné oči ruských bohatierov a verím tomu, že keď ich zbadáte celý New York vám bude malý vy tupci!

Nikita čo to hovorí tvoj otec, stále mi pripadá rozčúlený a ja mu stále nerozumiem?!

To nič pán Luigi netrápate sa pre tieto maličkosti, ale ak vám smiem poradiť pápa pozná veľmi dobrého učiteľa tu neďaleko, chce to len pevnú vôľu a ako tak na vás pozerám vy jej máte na rozdávanie.

No, no, no Nikita, nemeň tému, už aj tak zachádzaš príďaleko, zabudol si, že my sme sa sem neprišli zabávať, ja som brutálny Luigi, máš akúsi deravú pamäť a to by ťa mohlo v budúcnosti veľmi, ale veľmi mrziť!

Veľmi múdro, veľmi múdro Luigi, konečne si im to povedal, nech tí špinaví Rusi vedia kde je ich miesto a to s tou deravou pamäťou si pamätám dodnes, v škole mi to hovorili skoro každý deň! Carmelito prosím ťa teraz nie!

Luigi už tu sedíme dosť dlho a Bruna stále nikde, do tejto reštaurácie chodí, dobre si rozumel?

Marcello dúfam, že ty si nemyslíš o mne, že som sprostý, že si nedokážem zapamätať jednu reštauráciu, alebo si o mne myslíš, že som tupý primitív tu z rohu tejto zsranej ulice?!

Luigi no to ako, hádam si o mne nemyslíš, že ja si toto o tebe myslím, no ale toto?!

Nikita ako sa volá vaša reštaurácia, má taký zvláštny názov a vždy to meno zabudnem.

Katyusha pán Luigi, Ka – tyu – sha.

Divný názov, veľmi divný a aj to niečo znamená?

Ale áno pán Luigi, je to meno, krásne dievčenské meno a moji vzácny predkovia takto pomenovali aj našu pýchu, verte mi, keď ju naši nepozvaní hostia započuli, zaraz sa spamätali a ušli domov!

Prepáčte pán Nikolaj, ale súrne vás aj s pánom otcom volajú na okamih do kuchyne.

Pán Luigi prepáčte na moment.

Len nebuďte dlho už sme hladní, dúfam, že sa vrátite aj s tým jedlom, tieto ruské mená, ja si ich nikdy nezapamätám, ja nikde nebudem utekať učiť sa tú ich odpornú reč, asi to tu celé premenujem a konečne sa tu aj z toho vysomárim.

Veru tak Luigi, aj ja nech robím, čo robím, aj ja som z tých ich mien úplne osprostený a tá ich reč!

Najradšej by som vás na mieste dopichal vidličkou, ale už tých pár dní vydržím, syn môj povedz im, že

boršč pre svine je už hotový, hovädá, práve teraz vám doň pľujú kuchári, na rade je personál a tučný Alexej si úpenlivo hľadá v nose niečo podobné kajenskému koreniu!

Čo povedal, zdá sa, že sa aj trocha usmial...

Pápa hovorí, že špecialitka pre vás práve zovrela, aha už ju aj prinášajú, á čo to tu vidím, tu je aj obálka, tak nech sa páči, tu je vaše pizzo, tak na chvíľu vás necháme osamote, verím, že si to aj chcete prerátať, tak dobrú chuť prajeme a páni rátajte pozorne, nie že sa pomýlite, je to presne, tak ako sme sa dohodli!

Nie, nebudeme to rátať, my vám veríme, veríme aj tomu, že keby niečo nesedelo tak viete, že sa vrátíme, že to viete, že je vám to tu všetkým jasné ako slnko na nebesiach, alebo ak chcete mesiac, môžete si vybrať?!

Luigi ja neverím vlastným ušiam, teraz si im to ale múdro povedal, pevne, aj múdro, teraz už verím tomu, že tieto ruské svine nás začnú poslúchať na prvé slovo a pochopia, že ty si tu jediným pánom! Vidíš to syn môj ja som to vedel, nevedia ani počítať, oni nie sú sprostí, oni sú ťažko retardovaní, vidíš to, ich pohľady jasne prezrádzajú, že ich mozgové centrum je pre nich nekonečne vzdialené a vstup do jeho útrobov je pevne zaklincovaný, len žerte vy svine od nás je toto výpalné určite posledné!

Ja ti poviem Luigi to jedlo chutí naozaj dobre, preto s tebou chodím rád, pred tebou majú všetci obrovský strach a aké je to jedlo husté a správne okorenené, je to pravda, je to naozaj jedna báseň! Dobre hovoríš Carmelito môj, pozrite sa konečne sa ten starý idiot usmial, je to možné, aby sa tešil, že nám chutí, ten je ale sprostý, ja vám poviem, je ešte sprostejší ako ten jeho nepodarený syn! Pápa ja si ale stále myslím, že by sme ich nemali hneď zabíjať, podľa mňa by sme na nich nemali byť až takí dobrí.

Čo to hovoríš syn môj, počúvaš sa vôbec, ako inak sa tejto nepotrebnéj pliahy zbavíme, dokedy chceš mať týchto parazitov, týchto darmožráčov na krku há, dokedy chcú žiť s našich mozoľov, to po toľkých rokoch mi chceš povedať, že pre toto som celý čas drel ako otrok, pre takýchto?!

Pápa, veď keď ich zabijeme, iba im urobíme dobrú službu, pozri, veď to vidíš sám, táto krajina je preplnená geneticky vadnými sviňami, alebo to nechceš vidieť a títo sú ich výkvet, to ich chceš tohto trápenia iba tak zbaviť, chceš povedať, že iba tak z lásky k blížnemu im urobíme láskavosť?!

Syn môj a čo potom chceš urobiť nerozumiem, ako ich chceš držať od nás čo najďalej, vysvetlíš mi to?!

Pápa ja navrhujem aby sme im toto trápenie na tejto zemi ešte trocha zväčšili a dáďa Vladimír nám isto s najväčšou radosťou podá pomocnú ruku, pamätáš si, pri poslednom stretnutí nám to sľúbil nie? Netuším čo tým chceš povedať, ale dobre syn môj, nechám to teda na teba, bude ako ty povieš.

Rýchlo dojedzte volal mi Benny, vraj o týždeň sa má zastaviť Bruno u Francesca, konečne si ho odchytíme, no tak nesrkajte už toľko, prestaňte to vťahovať pomedzi tie riedke zuby a poďme už! Luigi a ty mu veríš, veď Benny je obyčajný podvodník, už týždeň nás klame, že tam Bruno príde a nič! Carmelito čo ak tam práve príde, ako vysvetlíš šéfovi, že sme tam neprišli aj keď sme dostali toto hlásenie, dobre vieš, že tá sviňa im stále uniká, vieš si predstaviť ako sa šéf poteší, keď mu ho prinesiem práve my?!

No a prečo tam ideme teraz keď má prísť až o týždeň, čo tam chceš robiť, chceš tam týždeň čakať? Dost, ticho, dojedzte, dobre sa posilnite, odchádzame, pomaly si dnes večer obzrieme terén, aby sme boli o týždeň pripravení, rozumiete všetko a každého sledujte, majte oči vypúlené, majte ich na stopkách!

KAPITOLA V. PRÍBEH O NEKONEČNEJ SILE OČÍ

Ó konečne prišiel domov náš v jednom kuse nezamestnaný vandrák, no tak kde si sa túlal tentokrát ty povlač, brat mi už niekoľkokrát volal, nevedel ťa nájsť, vraj má pre teba výhodnú pracovnú ponuku a ty, že si mu sľúbil akýsi veľmi dlhý zoznam mien na ktorých konečne aj niečo zarobíš, počuješ ma povlač?!